

Tribuna

Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul III, nr. 636

Sâmbătă, 7 martie 1970

4 pagini 30 bani

Adunarea festivă cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a instaurării guvernului democratic de la 6 Martie 1945

GRANDIOASA MANIFESTAȚIE A OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ

6 Martie 1970. Întreaga țară a sărbătorit împlinirea unui sfert de veac de la memorabila zi de 6 Martie 1945, care a marcat instaurarea guvernului democratic-revoluționar prezidat de dr. Petru Groza. Moment hotărâtor al procesului de profunde transformări revoluționare declanșat de insurecția armată din august 1944, victoria obținută de masele muncitoare conduse de Partidul Comunist Român la 6 Martie 1945 a deschis larg drumul marilor pre-

fecțiuni economice, sociale și politice în țara noastră, drumul făuririi societății socialiste. Întregul popor, angajat ferm în opera de edificare socialistă a patriei, omagiază astăzi victoria de la 6 Martie 1945, pe cei care au înfăptuit-o.

Acest eveniment istoric și generator de istorie permite o retrospectivă a drumului străbătut de poporul nostru, sub conducerea partidului comunist, pentru înlăturarea dominației politice a claselor exploatare și făurirea societății socialiste pe pământul României. El marchează momentul cînd, pentru prima dată în zbuciumată existență a acestei națiuni, poporul muncitor, a devenit, ca rezultat al unor lupte dirse și îndelungate, prin propria sa capacitate revoluționară și combativitate — adică înrădăcinată în tradiții glorioase seculare — deschizător de căi în făurirea viitorului, stăpînul vieții sale.

În Capitala țării, importantul act de la 6 Martie 1945 a fost sărbătorit vineri la amiază în cadrul unei mari adunări populare.

Marea piață freamătă. Ca de altădată ori în anii marilor victorii ale poporului, creator al propriului său destin, masele populare sînt în Piața Palatului, au venit muncitorii, inginerii, tehnicienii, ucenicii marilor uzine bucureștene; sînt aici oameni de știință și cultură, funcționari, militari, studenți, elevi, membri ai gărzilor patriotice, locuitorii ai Capitalei care, după un obicei devenit tradițional, manifestează aici pentru partid, pentru conducătorii lui, pentru marile izbînzile ale națiunii române. În același loc unde, cu un sfert de veac în urmă, poporul a plătit tributul suprem al singelui, unde gloanțele reacțiunii au curmat vieți de luptători, astăzi, cetățenii României socialiste, rememorînd drumul marilor bătălii, își salută conducătorii. Vibrează, în cea mai frumoasă zi de primăvară a acestui an, scîldate de soarele generos al amiezii, mari dreptele tricolore și roșii, pancarte pe care sînt înscrise cuvinte de salut în cinstea marii sărbători, a glorioșului nostru partid comunist, a conducătorului său iubit, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Răsuna acordurile emoționante ale cîntecelor patriotice și revoluționare, reluate de mii și mii de glasuri.

Ca un singur om, cei peste o sută de mii de cetățeni aflați în piață izbucnesc în urale; în fața sediliului Comitetului Central al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat salută mulțimea, după care traversează piața spre Palatul Consiliului de Stat. „Ceaușescu”, „Ceaușescu-

P.C.R.” „Ceaușescu și poporul” — se aude glasul mulțimii. Trezind printr-un adevărat culoar viu, tovarășul Ceaușescu răspunde cu gesturi largi aclamațiilor, urărilor pe care i le adresează cetățenii. Sînt aici veterani zilelor fierbinți ale bătăliei pentru cucerirea puterii din februarie—martie 1945, fiii și nepoții lor, legați, peste un pătrar de veac, prin conștiința unității poporului în jurul partidului său comunist, prin bucuria de a fi cetățeni liberi ai unei țări libere, prin sentimentul de mîndrie pentru marile izbînzile obținute sub conducerea partidului nostru.

Adunarea festivă. Scena Sălii Palatului este dominată de drapelele partidului și statului, încadrînd datele festive „6 Martie 1945—1970”. O furtună de aplauze și urale salută sosirea în sală a conducătorilor partidului și statului.

În prezidiu iau loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaruș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Florian Dămălaș, Dumitru Popa, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, Ion Iliescu, Ion Ioniță. Au luat loc, de asemenea, tovarășii Chivu Stoica, Alexandru Sencovici, Ștefan Peterfi, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară, Eduard Eisenburger, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană, prof. univ. Anton Alexandrescu, prof. univ. Tudor Ionescu, acad. Iorgu Iordan, prof. univ. Gheorghe Vlădescu-Răcoasa, Suzana Gădea, președinta Consiliului Național al Femeilor, Zaharia Stancu, președintele Uniunii Scriitorilor, general de armată în rezervă C. Vasiliu-Răscanu, general-colonel în rezervă Dumitru Dămăceanu, Elena Livezeanu, membră a Comitetului Executiv al C.N.F., Zoe Pirvu, controlor tehnic de calitate la Întreprinderea „Industria bumbacului”, Ștefan Cazacu, forjor la uzinele „23 August”, Mircea Mihalcea, cazangiu la uzinele „Vulcan”.

În sală sînt prezenți membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, ai Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, activiști de partid și de stat, membri de partid din ilegalitate, participanți la evenimentele ce au avut loc cu 25 de ani în urmă la București și în alte localități din țară, conducători de instituții centrale și organizații obștești, generali activi și în rezervă, reprezentanți ai consiliilor naționalităților conlocuitoare, șefi ai cultelor, personalități ale vieții științifice și culturale, muncitori ingineri și tehnicieni din uzinele și fabricile Capitalei, ofițeri și ostași, studenți.

Se aflau, de asemenea, șefi de misiuni diplomatice acreditați la București, alți membri ai corpului diplomatic, precum și corespondenți ai presei străine.

Se întonează imnul de Stat al Republicii Socialiste România. Adunarea este deschisă de tovarășul Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Co-

(Continuare în pag. a III-a)

STIMAȚII TOVARĂȘI ȘI PRIETENI, CETĂȚENI AI REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA,

Întregul nostru popor aniversază astăzi împlinirea unui pătrar de veac de la instaurarea primului guvern revoluționar-democratic al României — eveniment care a marcat o nouă etapă în procesul revoluționar din patria noastră. Guvernul instaurat la 6 Martie 1945 sub președinția dr. Petru Groza reprezenta forțele sociale și politice cele mai înaintate ale societății noastre din acea vreme; pentru prima dată în România, clasa muncitoare și țărănimea aveau rolul hotărâtor în conducerea țării.

Victoria istorică de la 6 Martie a fost rezultatul luptelor revoluționare ale masei largi populare, desfășurate sub conducerea Partidului Comunist Român, pentru lichidarea vechii puteri burghoeze și făurirea unei noi ordini sociale. Astfel, constituirea guvernului Groza nu a reprezentat o simplă schimbare de guvern, ci o schimbare a însuși regimului politic din țara noastră: instaurarea puterii revoluționar-democratice a muncitorilor și țărănilor. Odată cu formarea guvernului Groza, România a pășit pe calea unor profunde transformări revoluționare-democratice care au cuprins întreaga viață economică și socială a țării.

Pentru a înțelege mai bine sensul evenimentelor de acum 25 de ani, este necesar să reamintim împrejurările interne și externe în care s-a desfășurat lupta pentru clasa muncitoare și a tuturor forțelor democratice și patriotice. În desfășurarea acestor evenimente istorice, Partidul Comunist Român și-a îndeplinit cu cinste misiunea de a organiza și conduce lupta întregului nostru popor pentru o viață mai bună, pentru socialism.

Insurecția din 1944 a avut caracterul unei revoluții democratice și antifasciste; ea nu a afectat însă baza economică-socială a regimului burghoez-moșieresc. După cum este cunoscut, în guvernul instaurat la 23 August, cit și în celelalte două guverne ce au urmat pînă la 6 Martie, burghozia și moșierimea dețineau poziții preponderante. Cu sprijinul activ al partidelor claselor exploatare — Partidul Național Liberal și Partidul Național Țărănesc — precum și al monarhiei, aceste guverne au făcut totul pentru a împiedica lupta maselor largi populare, a forțelor democratice-revoluționare; ele urmăreau menținerea și consolidarea regimului burghoez-moșieresc și a dominației cuceririi imperialiste de peste hotare.

În toată această perioadă, reacțiunea s-a opus cu înverșunare oricăror reforme îndreptate spre satisfacerea revendicărilor maselor și spre democratizarea țării. Aparatul de stat se afla în cea mai mare parte în mîinile elementelor antonice; se reactivau cele mai reacționare organizații, inclusiv agentura Germaniei fasciste din România — legionarii. Sub oblădurea cuceririi politice reacționare din guvern, care reprezentau clasele exploatare, se desfășurau acțiuni de sabotare a economiei și a frontului. În această activitate, reacțiunea se bucura și de sprijinul forțelor imperialiste străine, care urmăreau să-și redobîndească pozițiile, să-și mențină dominația în viața economică și politică a țării noastre.

Principalele obiective de luptă ale partidului și ale celorlalte forțe antifasciste, democratice și patriotice erau: mobilizarea tuturor forțelor poporului în scopul ducerii

într-un cuvînt, cucerirea reacțiunii și monarhiei considerau actual de la 23 August ca act final al luptei populare, urmînd ca, treptat — potrivit dorinței lor — lăcrurile să reintre pe făgașul anterior și totul să rămînă așa cum fusese în trecut. Dimpotrivă, pentru forțele democratice, revoluționare, pentru masele largi populare, 23 August constituia doar începutul luptei pentru înlăturarea unor adînci prelucrări sociale care să lichideze definitiv vechile stări de lucruri și să ducă la făurirea unei noi ordini sociale, orînduirea socialistă.

O dovadă elocventă a schimbării rapide a raportului de forțe pe arena politică a țării o constituie faptul că, în numai cîteva luni, datorită luptei revoluționare a clasei muncitoare și a celorlalte forțe democratice, a presiunii exercitate de masele populare în România au fost înlăturate trei guverne cu majoritate reacționară; forțele revoluționare cucereau noi și noi poziții politice, exercitînd o înrîurire tot mai puternică asupra întregii vieți sociale.

În lunile care au urmat după 23 August, situația economică a țării era deosebit de grea. Datorită jafului hitlerist și războiului, producția industrială era de numai 50 la sută față de cea realizată în 1938; transporturile erau dezorganizate. Situația în agricultură era și mai grea: din lipsă de semînțe, unele și brațe de muncă, lucrările de toamnă și de primăvară nu se puteau executa. Nivelul scăzut al producției din industrie și agricultură afecta grav aprovizionarea populației cu produse agro-alimentare, îmbrăcăminte și altele. La aceste greutăți trebuia adăugată sabotajul și specula. Mulți din cei prezenți la această adunare își reamintesc în ce situație complicată se găsea țara noastră la sfîrșitul anului 1944 și începutul anului 1945.

Consider necesar să menționez și cu acest prilej că înlăturarea cu succes a insurecției armate a fost posibilă și datorită împrejurărilor internaționale favorabile. Am în vedere, în primul rînd, victoriile strălucite ale armatei sovietice — care a dus greu războiului, — precum și ale celorlalte armate din coaliția antifascistă. Alăturîndu-se coaliției antihitleriste, România s-a angajat cu toate forțele sale în războiul antifascist. Imediat după 23 August armata română, alături de Armata Roșie, s-a angajat — cu un efectiv de peste o jumătate de milion de ostași — în grele lupte pentru eliberarea definitivă a patriei, pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, pentru înfrîngerea definitivă a Germaniei hitleriste. Situația impunea să se acționeze cu toată fermitatea împotriva reacțiunii interne, astfel încît armata să participe cu toate forțele la războiul antifascist, să nu slăbească cu nimic efortul țării noastre la zdrobirea definitivă a fascismului, la obținerea victoriei finale.

Un factor extern pozitiv îl constituia în această perioadă avîntul revoluționar declanșat într-o serie de țări din Europa, intensificarea luptei popoarelor, care, în perspectiva apropiatei înfrîngeri a Germaniei hitleriste, militau pentru transformări democratice, progresiste în țările lor, pentru instaurarea unor regimuri politice care să nu mai facă posibilă reapariția pericolului fascist, pentru promovarea unei politici de pace și colaborare liberă între state.

În aceste condiții complexe s-a desfășurat lupta revoluționară de masă care a dus la afirmarea tot mai puternică pe arena vieții sociale și politice din România a clasei muncitoare, a țărănimii și a altor categorii sociale.

Principalele obiective de luptă ale partidului și ale celorlalte forțe antifasciste, democratice și patriotice erau: mobilizarea tuturor forțelor poporului în scopul ducerii

„La sărbătorirea acestui important eveniment din istoria națiunii noastre, cel mai înalt omagiu pe care-l putem aduce partidului, poporului român, liber și independent, este angajamentul de a munci și lupta cu și mai mult elan pentru înflorirea patriei, pentru bunăstarea și fericirea celor ce muncesc, pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României”

(Din cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Adunarea festivă cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a instaurării guvernului democratic de la 6 Martie 1945).

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Atîngerea acestor obiective făcea necesară — ca o sarcină imediată — reorganizarea partidului și a activității sale în noile condiții legale.

Încă în primele zile după 23 August, activul de partid din afară și cel eliberat din închisori și lagăre și-a unit forțele și a trecut la organizarea partidului. În septembrie erau deja constituite toate organizațiile județene de partid și se trecuse la constituirea organizațiilor de partid în întreprinderi, instituții și la sate. Munca de organizare a partidului a fost împlinită cu o largă activitate politică de masă, cu puternice acțiuni și mari demonstrații desfășurate în țară la care participau oameni ai muncii de toate categoriile. Aceasta a dus la sporirea puternică a influenței partidului în popor și la creșterea rapidă a numărului membrilor săi; în martie 1945 partidul număra 35.800 membri.

În același timp, s-a trecut la organizarea activității sindicatelor unice, a U.T.C., a Frontului Plugarilor, a Uniunii Patriotice, a organizațiilor de femei, de mîci meseriași, a Uniunii Populare Maghiare, a organizației preoților democrați și a altor organizații democratice. În primăvara anului 1945, sindicatele din țara noastră cuprîndeau peste 710.000 de membri, organizațiile Uniunii Tineretului Comunist — aproape 63.000 de membri, Frontul Plugarilor — aproape un milion, Uniunea Populară Maghiară — peste 255.000, Apărarea Patriotică aproape 73.000, organizațiile micilor meseriași peste 142.000 de membri. Practic, nu au rămas categorii sociale interesate în dezvoltarea progresistă a țării, forțe democratice care să nu acționeze în strînsă colaborare cu Partidul Comunist Român în activitatea politică din perioada aceea.

O atenție deosebită a fost acordată întăririi Frontului Unit Muncitoresc, dezvoltării colaborării dintre Partidul Comunist și Partidul Social Democrat. Trebuie subliniat că înlăturarea unității de acțiune a clasei muncitoare a avut o însemnătate deosebită, așa putea spune hotărîrea, pentru desfășurarea cu succes a luptelor democratice și revoluționare din țara noastră.

Partidul a acordat totodată o mare atenție organizării țărănimii muncitoare; în acest scop, în toamna anului 1944 Frontul Plugarilor — care activează pînă atunci numai în cîteva județe — a devenit organizația unită a țărănimii muncitoare din România.

Preocupîndu-se de unirea tuturor forțelor democratice și patriotice în efortul pentru rezolvarea marilor probleme care stăteau în acea perioadă în fața țării noastre, Partidul Comunist a dezvoltat legături și cu alte partide politice, inclusiv cu grupările de stînga din cadrul Partidului Național Țărănesc și Partidului Național Liberal. Această politică de largă colaborare cu toate forțele interesate în dezvoltarea democratică și progresistă a României și-a găsit expresie în formarea Frontului Național Democrat la 12 octombrie 1944. Proiectul de platformă a Frontului Național Democrat, elaborat de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, inscria ca obiective fundamentale de acțiune sprijinirea frontului an-

tihiarist, democratizarea țării și a vieții politice, exproprierea moșierilor și improprierea țăranilor, înlăturarea unui complex de măsuri care să dea satisfacție maselor celor mai largi de la orașe și sate. „Acest program — se arăta în proiectul de platformă — poate fi înlăptuit numai de un guvern care reprezintă toate forțele naționale și democratice ale țării și care se bucură de sprijinul activ al păturilor largi ale poporului”.

Desfășurînd această uriașă muncă politică și organizatorică, partidul și-a concentrat în același timp atenția pentru sprijinirea frontului antifascist sub lozincă „Totul pentru front, totul pentru victorie!” Un accent deosebit s-a pus pe asigurarea procesului de producție în întreprinderile care fabricau pentru aprovizionarea frontului, pe asigurarea transportului spre front, cit și a transportului necesar desfășurării normale a producției industriale și a aprovizării populației.

În scopul asigurării capacității de luptă a unităților militare, la recomandarea partidului, Uniunea Tineretului Comunist a organizat trimiterea de voluntari pe front. Peste 1.500 de activiști ai U.T.C. au plecat voluntari împreună cu mii și mii de tineri în acea perioadă în războiul antifascist; în același timp, sute de mii de tineri luptau ca ostași în unitățile armatei române. Prezența voluntarilor pe front, inclusiv dintre membri ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist — din rândurile cărora a făcut parte și tânărul erou Constantin Godeanu — a contribuit la ridicarea spiritului de luptă al armatei noastre.

Avînd în vedere că unii fabricanți părăsiseră întreprinderile, iar alții se dedau la acțiuni de sabotaj, partidul a luat măsuri pentru organizarea comitetelor de întreprindere; rolul acestora era acela de a asigura continuarea producției și de a exercita controlul asupra capitaliștilor. Într-un timp scurt, au fost create peste 500 de comitete muncitorești de întreprindere. Cu toată împotrivirea guvernelor din acea perioadă, practic, la sfîrșitul anului 1944, toate întreprinderile se aflau în mîinile comitetelor muncitorești. Putem spune că activitatea comitetelor de întreprindere a avut un rol hotărîtor în asigurarea continuității procesului de producție în întreprinderi, în împiedicarea acțiunilor de dezorganizare și de sabotaj organizate de reacțiunea capitalistă. În același timp, comitetele muncitorești de întreprindere au avut o deosebită importanță politică, ele reprezentînd în fapt o formă de manifestare a puterii clasei muncitoare.

După cum se știe, guvernele Sădănescu și Rădescu, cit și partidele național-țărănesc și național-liberal se opuneau cu înverșunare reformei agrare; printre argumentele aduse de acestea împotriva reformei era și acela că împărțirea pămîntului moșieresc la țărani nu se poate face decît după terminarea războiului. Partidul comunist a lansat lozincă expropriării imediate a moșierimii și împărțirii pămîntului sau cu pămînt pușin. În acest scop, la sate s-a trecut la organizarea comitetelor țărănești. Zeci de mii de membri și activiști de partid, de muncitori fără de partid au fost trimiși la sate pentru a ajuta țărănimii să se organizeze, să treacă în înlăturarea reformei agrare. Pînă la începutul lui martie 1945, acest act revoluționar de importanță istorică era practic înlăptuit. Ulterior, legea reformei agrare nu a făcut decît să consfințească realitatea creată în focul luptei de clasă. Totodată, avînd în vedere că trebuiau începute lucrările agricole de primăvară, mii de echipe muncitorești au venit în ajutorul țărănimii, asigurînd repararea uneltelor. În lupta comună împotriva reacțiunii,

pentru pămînt și pentru dezvoltarea democratică a țării, s-a încheiat și s-a dezvoltat alianța de nezdruccinat dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare — uriașă forță revoluționară care avea să hotărască definitiv soarta luptei pentru cucerirea puterii de către popor.

O importantă forță socială în lupta împotriva reacțiunii, pentru revendicări democratice, s-a dovedit a fi tineretul țării, care și-a afirmat cu vigoare spiritul revoluționar, înaltul simț de răspundere, încrederea în politica Partidului comunist. Zeci și zeci de mii de tineri muncitori, țărani, elevi și studenți au răspuns chemării partidului, participînd cu elan la acțiunile revoluționare din această perioadă, aducîndu-și contribuția la marile victorii obținute de clasa muncitoare.

Merită, de asemenea, subliniat activitatea intensă desfășurată de organizațiile democratice ale femeilor care, pentru prima dată, dobîndeau egalitatea în drepturi, erau chemate să-și afirme interesele și aspirațiile, să participe la viața social-politică a țării. Femeile au adus un aport deosebit de prețios la luptele politice desfășurate în această perioadă, au jucat un rol activ în cucerirea revendicărilor democratice, în înfrîngerea greutăților mari în care se zbătea țara.

Avînd obiectivul strategic stabilit cu claritate, partidul nostru a acordat o atenție deosebită activității în rîndul armatei, atît în rîndul trupeii, cit și al ofițerilor și generalilor. Acest lucru era cu atît mai necesar cu cît reacțiunea, monarhia, în scopul realizării planurilor lor, își mai puneau speranțe în unele cadre militare. După cum se știe însă, speranțele reacțiunii s-au dovedit iluzorii; cea mai mare parte a ofițerilor și generalilor s-au alăturat forțelor democratice, au urmat politica Partidului Comunist Român. Merită menționată în acest sens scrierea adresată regelui după reșterea din 24 februarie 1945, de un grup de ofițeri superiori în frunte cu generalii C. Vasiliu Răscanu, Ilie Cretulescu, Constantin Popescu, Dumitru Dămăceanu, Radu Ruseșcu și alții, care s-au ridicat împotriva politicii guvernului Rădescu, cerînd instaurarea unui guvern democratic. „Declaram că ne desolidarizăm de acțiunea și de declarațiile generalului Nicolae Rădescu, considerîndu-le pe amîndouă dăunătoare intereselor armatei și ale țării” — se arăta în această scrisoare în care era condamnată în termeni cei mai hotărîți încercarea guvernului Rădescu de a folosi armata pentru înăbușirea luptei maselor populare. Această acțiune a avut un larg ecou în rîndurile soldaților și ofițerilor, care, refuzînd să execute ordinul lui Rădescu, s-au solidarizat cu poporul, au luat parte activ la marile acțiuni desfășurate de masele populare pentru cucerirea puterii.

Doresc să menționez cu acest prilej rolul important jucat în cadrul forțelor armate în acea perioadă de diviziile „Tudor Vladimirescu” și „Horia, Cloșca și Crișan”, precum și de aparatul de educație din armată, în rîndul căruia și-au desfășurat activitatea o serie de activiști veniți din emigrație și alți tovarășii trimiși de partid să lucreze în acest domeniu. Ținînd seama de complexitatea și caracterul ascuțit al luptei de clasă ce se desfășoară în întreaga țară, partidul a acordat o atenție deosebită înarmării maselor populare. În acest scop, găzdule patriotice și unitățile de partizan, care au avut un rol însemnat în înlăturarea insurecției de la 23 August, nu numai că nu au fost dezarmate, așa cum cereau guvernele reacționare, ci, dimpotrivă, au fost reorganizate și întărite. Evenimentele au

(Continuare în pag. a III-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. I)

aratat că partidul a procedat just organizând în acele condiții unități înarmate de luptă ale clasei muncitoare. Cu atât mai justă a fost această măsură cu cât reacțiunea a încercat să organizeze formații paramilitare, a alcătuit așa-zisele „gărzii Maniu”, care, îndeosebi în Transilvania, s-au datat la acțiuni teroriste, provocatoare, la reprimări. Existența gărzilor patriotice — care cuprindeau în rândurile lor peste 70.000 de oameni ai muncii înarmați — a permis forțelor democratice și revoluționare să dea o serie de acțiuni repulsive ale reacțiunii și să asigure dezvoltarea cu succes a luptei pentru un guvern democratic. Din această rețesă, tovarăși, ce importanță are pentru un popor care și propune transformări revoluționare de a se înarma, de a-și avea propria sa armată, propriile forțe militare.

Tabloul activității tumultuoase desfășurate în aceste luni de partid, de celelalte forțe democratice n-ar fi complet dacă nu am aminti de lupta pentru izgonirea din aparatul de stat a elementelor reacționare și fasciste. În planurile de menținere a vechilor stări de lucruri, reacțiunea conta și pe faptul că prefecturile și primăriile se aflau în mișcare ale. Nu o dată, în cursul acelor luni, prefectii și primarii au fost folosiți de reacțiune împotriva forțelor democratice, îndeosebi pentru a împiedica înfăptuirea reformei agrare. De aceea, partidul a pus la ordine zilei izgonirea primarilor și prefecturilor reacționari și instalarea în fruntea acestor instituții de stat a reprezentanților forțelor democratice. Cei mai mulți își reamintesc de asaltul asupra prefecturilor și primăriilor — unul din capitele cele mai impresionante ale marilor bătălii politice duse în acea perioadă. Este știut că încercarea reacțiunii de a folosi armata împotriva maselor populare a eșuat, militarii trecând de partea poporului. Pînă la începutul lunii martie, în 52 de județe, din totalul de 58, fuseseră instalați prefecti și primari din rândul forțelor democratice. Peste capul guvernului Rădescu, masele populare, sub conducerea Partidului comunist, au pus astfel stăpînire pe primării și prefecturi.

În aceste condiții, în țară se crease o situație ce nu mai putea dăinui. Guvernul era dominat de reacțiune; împreună cu monarhia, aceasta se pregătea să treacă la reprimări împotriva forțelor democratice. În același timp, la orașe și sate, în întreprinderi și instituții situația era alta. Întreprinderile se aflau în mina comitetelor muncitorești, satele în minile comitetelor țărănești, primăriile și prefecturile în stăpînirea forțelor democratice. În țară, în fapt, puterea trecuse în minile maselor populare conduse de Partidul Comunist Român.

În aceste împrejurări, partidul a apreciat că sînt create condițiile pentru izgonirea guvernului Rădescu, pentru instaurarea unui guvern democratic care să corespundă noii situații politice. În cursul lunii februarie, au avut loc în întreaga țară mari manifestații populare — la care au participat milioane de cetățeni din toate categoriile sociale — cerînd plecarea guvernului Rădescu. Încercînd cu disperare să împiedice desfășurarea procesului revoluționar, reacțiunea căsă ieșirea în soluția extremă — războiul civil. Într-o ședință a Consiliului de Miniștri, care a avut loc la jumătatea lunii februarie, generalul Rădescu declara că se va opune din toate puterile presiunii populare și, dacă va fi nevoie, va declara războiul civil, oricare va fi rezultatul.

Punctul culminant al acțiunilor populare împotriva guvernului Rădescu l-a constituit manifestația populară din Capitală, de la 24 februarie, la care au luat parte sute de mii de cetățeni. Nesocotind voiața poporului, reacțiunea, grupată în jurul lui Rădescu și al Palatului, a trecut la reprimări, deschizînd focul împotriva manifestațiilor. Au fost ucise în Piața Palatului zeci de cetățeni. Mulți alții au fost răniți. Amenințările lui Rădescu cu dezlănțuirea războiului civil și atacul singurei de la 24 februarie nu numai că nu au intimidat masele populare, ci, dimpotrivă, au făcut să crească și mai mult hotărîrea lor de luptă pentru impunerea unui guvern popular. În zilele care au urmat evenimentelor din 24 februarie, au fost spulberate toate manevrele reacțiunii de a salva guvernul Rădescu, toate încercările acestuia de a forma un nou guvern în care să-și păstreze preponderanța.

Reacțiunea nu a ezitat să recurgă — pentru a-și atinge acest țel — și la unii membri ai statelor capitaliste din Comisia Aliată de Control din România. Doresc să menționez cu acest prilej poziția reprezentanților Uniunii Sovietice în Comisia Aliată de Control, care au luat atitudine hotărîtă împotriva uneltirilor reacțiunii. Trebuie subliniat că Uniunea Sovietică și-a făcut cunoscut punctul de vedere și în mod oficial, trimițînd în acest sens în România pe primul locuitor al Comisarului Poporului pentru Afaceri Externe, Andrei Vișinski.

În aceste momente, Partidul comunist a desfășurat o intensă activitate organizatorică și politică pentru cîștigarea bătăliei împotriva reacțiunii. Partidul pregătise puternice forțe de luptă — inclusiv formațiunile patriotice și alte

unități și detașamente ale clasei muncitoare înarmate, organizase ținerea unor mari demonstrații populare, în vederea răsturnării prin forță, dacă ar fi fost nevoie, a guvernului Rădescu. Totodată în această perioadă luau poziție publică împotriva guvernului, prin demersuri oficiale, reprezentanți de seamă ai armatei, ai intelectualității, ai cercurilor democratice. În fața acestui uriaș val al mișcării populare, cunoscînd amploarea forțelor democratice care se aflau antrenate la luptă, regele, la somația delegației trimise de partid, a fost obligat să-l destituie pe generalul Rădescu din funcția de prim-ministru, să desăvîrșească guvernul existent și să accepte formarea unui nou guvern, a guvernului prezidat de dr. Petru Groza.

Desfășurarea evenimentelor de la începutul lui martie a fost hotărîtă pentru înlăturarea guvernului Rădescu, pentru victoria forțelor democratice. Voiața maselor largi populare a triumfat! La 6 Martie 1945, a fost instaurat, pentru prima dată în istoria modernă a României, un guvern cu adevărat democratic. Aceasta izbindă a forțelor democratice și revoluționare a fost sîrbătorită prin mari manifestații populare. Astfel demonstrațiile proiectate pentru 6 Martie în scopul preluării puterii s-au transformat într-o manifestație pentru sîrbătorirea victoriei. Victoria de la 6 Martie 1945 reprezintă încununarea luptelor revoluționar-democratice desfășurate de masele populare sub conducerea Partidului Comunist Român.

În fruntea guvernului instaurat la 6 Martie s-a aflat înflăcăratul patriot și militant progresist, dr. Petru Groza, a cărui întreagă activitate a fost pusă în slujba cauzei poporului, a înfloririi României. În guvernul prezidat de dr. Petru Groza, clasa muncitoare și țărînimea dețineau rolul preponderent. Din cei 18 miniștri ai guvernului, 4 erau reprezentanți ai Partidului Comunist Român, 3 ai Partidului Social Democrat, 3 ai organizației Frontului Plugarilor, 1 al Uniunii Patriotice, 1 al Confederației Generale a Muncii, 1 al Uniunii Preoților Democrată, 3 ai Partidului Național Liberal (Gruparea Tătărescu), 1 al Partidului Național Tărescu (gruparea Anton Alexandrescu) și 1 al armatei. Se poate spune că, prin componența și programul său, guvernul de la 6 Martie a fost un guvern revoluționar-democratic cu pronunțat caracter muncitoresc-țărănesc. Prin instaurarea acestui guvern, procesul revoluționar din România a intrat într-o nouă etapă, al cărei obiectiv era încheierea procesului de desăvîrșire a revoluției burghezo-democratice, înfăptuirea unor transformări social-politice profunde în societatea românească.

Actul de la 6 Martie a avut, totodată, prin consecințele și implicațiile sale, un profund caracter antiimperialist; el a scos definitiv țara de sub orice dominație imperială, a pus bazele dezvoltării libere și independente a României, ale consolidării independenței naționale, ale manifestării suverane a patriei noastre atît pe plan intern, cît și internațional.

Sîrbătorind azi marea victorie de la 6 Martie 1945, putem afirma cu mîndrie că este rodul luptei eroice a clasei noastre muncitoare aliate cu țărînimea, cu intelectuale și celelalte categorii sociale, rezultatul luptei unite a oamenilor muncii români, maghiari, germani și de altă naționalitate, desfășurată sub conducerea Partidului Comunist Român. În această luptă, s-a afirmat din plin capacitatea revoluționară a clasei muncitoare din țara noastră, rolul și misiunea ei istorică de forță conducătoare a întregii națiuni, rol care s-a manifestat strălucit de-a lungul anilor în marea operă de făurire a orînduirii socialiste. Evenimentele au scos, de asemenea, la iveală uriașul potențial revoluționar al țărînimii, care, nu o dată în istoria țării noastre, a dus grele lupte pentru dreptate socială și națională. Rolul hotărîtor în cucerirea victoriei politice de la 6 Martie, ca și în toate marile bătălii de clasă purtate ulterior, în desfășurarea victorioasă a revoluției și construcției socialiste în România a revenit alianței muncitorești-țărănești, baza de neclintit a puterii populare din patria noastră.

Trebuie să subliniem faptul că și de data aceasta — ca de atîtea ori în trecut — cea mai mare parte a intelectualității, cei mai de valoare oameni de știință și cultură au fost alături de popor, și-au adus contribuția la victoria luptei revoluționare a clasei muncitoare, la cauza celor ce muncesc din patria noastră. A avut un puternic ecou în rândurile intelectualității noastre telegrama adresată regelui, de fruntașii Academiei Române și apelul publicat în luna februarie de către un grup de profesori universitari, oameni de știință și artă, semnate de prof. C. I. Parhon, S. Stoilov, M. Ralea, D. Bagdasar, Mihail Sadoveanu, Traian Săvulescu, Nicolae Gh. Lupu, Andrei Oțetea, Petre Constantinescu-Irăi, Jorgu Iordan și alții, care, ridicîndu-se împotriva guvernului Rădescu, cereau „venirea la cîrmă a unui guvern care să fie expresia tuturor elementelor democratice ale țării și să realizeze imediat programul de guvernare al Frontului Național Democrat”.

Trebuie să arătăm, totodată, că și celelalte categorii sociale: micii

meseriași, comercianții, funcționarii și chiar o parte a burgheziei democratice naționale și-au adus contribuția la victoria de la 6 Martie. În mod deosebit, doresc să menționez aportul valoros al oamenilor muncii de naționalitate maghiară, germană, sîrbă, precum și de alte naționalități, care, alături de oamenii muncii români, au luat parte la toate bătăliile împotriva reacțiunii, pentru un guvern democratic popular. În aceste mari acțiuni revoluționare, ca de atîtea ori în trecutul de luptă comun, unitatea oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, s-a dovedit a fi o forță de neînving. Iată de ce am afirmat de atîtea ori și doresc să afirm și acum, la această mare sîrbătoare: împrejurările istorice au făcut ca pe aceste meleaguri să viețuiască și să crească în comun români, maghiari, germani, sîrbi, ucrainieni și alte naționalități; tot ce s-a înfăptuit pe acest pămînt este rodul muncii și luptei lor unite! Numai acționînd și în viitor în strînsă unitate vom asigura făurirea comunismului în patria noastră comună — Republica Socialistă România.

Dați-mi voie ca de la această înaltă tribună să adresez, în numele Comitetului Central, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri, cele mai vii mulțumiri și calde felicitări muncitorilor, țărănilor, intelectualilor, tuturor categoriilor sociale, armatei, bărbatilor și femeilor, tineretului, tuturor cetățenilor patriei noastre, fără deosebire de naționalitate, pentru contribuția pe care au adus-o la cucerirea puterii populare, la edificarea socialismului în România.

STIMAȚI TOVARĂȘI,

Triumful insurecției armate de la 23 August 1944 și desfășurarea victorioasă a luptelor de masă în lunile ce au urmat, pînă la 6 Martie, constituie o puternică mărturie a justetei liniei politice marxist-leniniste a partidului nostru, a strategiei și tacticilor sale revoluționare. În toate aceste evenimente istorice, faptele atestă fără putință de tăgădă capacitatea organizatorică și rolul conducător al Partidului Comunist Român.

Unii își pun întrebarea cum a putut Partidul Comunist Român, care a ieșit din ilegalitate cu un număr relativ mic de membri, să conducă lupte de o asemenea amploare? Cei care își pun o asemenea întrebare dovedesc că nu cunosc istoria Partidului Comunist Român, că nu-l cunosc pe comunistul român, Partidul Comunist Român a putut să-și îndeplinească rolul istoric datorită, în primul rând, faptului că în întreaga sa activitate s-a călăuzit după adevăratele concepții marxist-leniniste. În al doilea rînd, el a știut să aplice în mod creator adevărurile generale valabile ale teoriei revoluționare a proletariatului, legiile obiective ale dezvoltării sociale, ale revoluției și construcției socialismului la condițiile concrete din țara noastră. Numai datorită capacității de a imbiina în mod armonios legiile generale cu condițiile concrete istorice, economice, sociale, naționale a fost posibil ca partidul nostru să elaboreze o linie politică justă și să acționeze în mod corespunzător pentru realizarea ei în practică.

În al treilea rînd, partidul a putut să-și îndeplinească rolul datorită faptului că și-a identificat întreaga sa ființă cu interesele maselor muncitoare, cu năzuințele poporului spre dreptate și libertate națională și socială.

Toate acestea au dus la întărirea legăturilor partidului cu masele largi populare, au făcut ca, pretutindeni, cuvîntul partidului să fie ascultat și urmat cu încredere și devotament.

Consider necesar să arăt că elaborarea liniei politice, a strategiei și tacticilor revoluționare pe baza căreia a acționat partidul și forțele democratice în vederea instaurării guvernului de la 6 Martie este rezultatul gîndirii colective a activului nostru, care, strîns unit în jurul conducerii în frunte cu Gheorghe Gheorghiu-Dej, a trecut, după 23 August, cu fermitate la înfăptuirea obiectivelor stabilite. O contribuție de seamă la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid a avut-o, în toată această perioadă, Gheorghiu-Dej — fiu credincios al clasei muncitoare, al poporului român, militant revoluționar de seamă al partidului nostru. Un mare număr de activiști ai Partidului Comunist Român, căliți în lupta grea a ilegalității, în înfruntarea cu închisorile și teroarea burghezo-moșierească, și-au dat aportul la lupta revoluționară din acea vreme, îndeplinindu-și cu cinste misiunea de organizatori și conducători ai proletariatului, ai maselor muncitoare.

În cursul desfășurării evenimentelor, la amplitudinea activității revoluționare a partidului și-au adus, de asemenea, contribuția, în perioada care a urmat eliberării țării, comunistii întorși între timp din emigrație. În bătăliile politice purtate în acest timp, paralel cu creșterea rîndurilor partidului și ale organizațiilor revoluționare și democratice, alături de militanții din ilegalitate s-a ridicat un puternic contingent de cadre noi de activiști de partid, profund devotați intereselor clasei muncitoare, aspirațiilor vitale ale poporului nostru. Luptînd împreună, într-o strînsă unitate, cadrele vechi și noi ale partidului și-au datînt întreaga energie, capacitate și putere de muncă idealurilor nobile ale clasei muncitoare, ale parti-

dului, consacrandu-și viața progresului și prosperității patriei, cauzei socialismului și comunismului.

Consider necesar să subliniez contribuția adusă de activiștii Partidului Social Democrat, ai celorlalte organizații politice democratice care au luptat în strînsă alianță cu partidul nostru pentru instaurarea guvernului și pentru transformarea democrației socialiste a țării.

Dați-mi voie, tovarăși, ca de la această înaltă tribună să exprim mulțumiri și să adresez, în numele conducerii de partid și de stat, calde felicitări tuturor militanților și membrilor partidului nostru, tuturor luptătorilor antifasciști și democrați pentru contribuția adusă la victoria marelui lupte desfășurate acum 25 de ani și la făurirea socialismului.

Partidul nostru nu și-a împrumut de forță politică conducătoare în societatea noastră; el și-a cîștigat acest rol prin lupte grele, prin singele militanților săi vîrsat în bătălii de clasă cu exploatare, prin dragostea și abnegația cu care comunistii au servit și servesc interesele supreme ale întregului popor. Iată de ce doresc să afirm încă o dată: putem fi siguri, tovarăși, că atît timp cît partidul nostru se va călăuzi de adevăratele concepții marxist-leniniste, atît timp cît va ști să aplice în mod creator adevărurile generale ale socialismului la condițiile țării noastre, atît timp cît va sluji cu toată ființa interesele maselor largi, el va fi urmat de întregul popor și va putea împiedica victoria comunismului în România.

Întreaga sa istorie de luptă revoluționară, glorioasele sale tradiții dau dreptul să afirmăm că și în viitor Partidul Comunist Român se va călăuzi neabătut după învățătură marxist-leninistă, va veghea necontenit la întărirea rîndurilor sale, a unității sale, și va îndeplini cu fermitate misiunea istorică de conducător al națiunii noastre socialiste pe drumul luminos al comunismului.

Așa cum am arătat și cum dovedește desfășurarea evenimentelor de la 23 August pînă la 6 Martie, instaurarea puterii populare, a guvernului prezidat de dr. Petru Groza este rodul luptei duse de masele largi populare sub conducerea Partidului Comunist Român. Victoria de la 6 Martie nu a venit de la sine și nici nu a fost adusă din afară; ea a fost cîștigată prin lupte, prin jertfe grele date de forțele revoluționare și democratice din România. Mulți dintre noi am fost participanți activi la aceste evenimente și cunoaștem — nu din auzite, nu din manuale — cum au luptat comunistii și oamenii muncii, jertfele date de poporul nostru pentru instaurarea puterii populare. Din cele relatate de mine nu se poate desprinde, desigur, decît o imagine generală asupra amplitudinii și măreției luptelor din această etapă. Este o lipsă a istoricilor, a lucrătorilor noștri din domeniul științelor sociale, a scriitorilor că nu au scris pînă acum epopea acestor vremuri de neuitat. Sperăm că vor face aceasta într-un viitor apropiat.

Se poate pune întrebarea: oare subliniind cu atîta țările rolul forțelor populare interne nu se minimizează sau, chiar, se neagă, influența situației internaționale și a factorului extern? Nu, tovarăși! Evocînd evenimentele și evidențînd rolul maselor populare în transformarea revoluționară a societății noastre, noi ne bazăm pe adevărul istoric, pe fapte, procedăm ca adevărații marxști-leniniști. Știe că nu o dată unele cercuri din țările capitaliste au încercat să prezinte populația populară din România ca fiind adusă din afară. Or, adevărul este că poporul, în frunte cu clasa muncitoare, este fauritorul revoluției, al tuturor victoriilor dobîndite de România socialistă. Tocmai de aceea puterea populară este sprînjina de întregul popor, a devenit de neînving.

Desigur, așa cum am mai arătat de altfel, situația internațională, ajutorul Uniunii Sovietice au avut un rol de mare însemnătate în desfășurarea cu succes a luptelor revoluționare din țara noastră. Este meritul partidului nostru că a știut să folosească condițiile internaționale favorabile pentru organizarea și conducerea luptei în vederea cuceririi puterii. În istorie sînt însă destule cazuri cînd, cu toate condițiile internaționale favorabile, datorită slăbiciunilor sau greșelilor săvîrșite de forțele progresiste interne, nu s-a putut asigura desfășurarea victorioasă a luptei pentru transformarea revoluționară a societății.

Mă refer la toate acestea, tovarăși, pentru a înțelege mai bine că își păstrează pe deplin valabilitatea teza marxist-leninistă după care cucerirea puterii și făurirea noii orînduirii sociale, a comunismului, nu pot fi decît opera poporului însuși, a clasei muncitoare, care se transformă pe sine și într-o clasă societate. Este de aceea necesar ca și în viitor să unim cît mai strîns eforturile întregului popor pentru edificarea socialismului și comunismului în patria noastră. Totodată se impune să ținem seama de desfășurarea evenimentelor internaționale și să acționăm permanent pentru întărirea prieteniei și colaborării cu toate țările socialiste, cu partidele comuniste și muncitorești, cu toate forțele antiimperialiste. Numai ținînd seama de interdependența dintre situația internă și cea internațională, de uni-

tatea dialectică dintre factorul național și cel internațional, putem elabora o linie politică justă și construi cu succes noua orînduire socială.

Analiza luptelor revoluționare din România confirmă o dată mai mult justetea tezelor marxist-leniniste, potrivit cărora fiecare popor, pînă pe calea revoluției și construcției socialiste, aduce o experiență proprie, aplică legile generale în forme specifice — corespunzător condițiilor concrete în care trăiește, particularităților istorice diferite de la țară la țară. Desfășurarea, încununată de succes, a revoluției în România a contribuit la îmbunătățirea tezaurului teoriei și practicii marxism-leninismului cu noi metode și forme de luptă, cu noi soluții date marilor probleme ridicate de transformarea socialistă a societății; experiența din țara noastră a pus cu deosebită putere în evidență rolul maselor în cucerirea puterii, importanța deosebită a unității tuturor forțelor revoluționare, democratice, progresiste ale națiunii în vederea răsturnării claselor exploatare și construirii noii orînduirii sociale.

TOVARĂȘI,

Au trecut 25 de ani de la marea victorie populară de la 6 Martie. Acest eveniment istoric a fost urmat de noi și noi izbînziri obținute de clasa muncitoare, de masele largi ale celor ce muncesc pe drumul înfăptuirii aspirațiilor lor fundamentale. A fost cucerită întreaga putere politică în stat, au fost naționalizate principalele mijloace de producție, s-a trecut la dezvoltarea planificată a economiei, s-a înfăptuit cooperativizarea agriculturii, a fost lichidată pentru totdeauna exploatarea omului de către om, s-au generalizat relațiile socialiste de producție în întreaga economie națională.

În acești ani, poporul român a străbătut o întreagă perioadă istorică, a obținut realizări de seamă în dezvoltarea bazei materiale a societății, în ridicarea economică și socială a țării. În această perioadă, am dat împlinire multor năzuințe, am avut multe satisfacții în muncă. Constrînd socialismul, am obținut succese mărețe în toate domeniile de activitate, am întărit continuu baza puterii populare în România. Dispunem astăzi de o industrie puternică, în plină dezvoltare, de o agricultură socialistă care progresaază continuu. Învățămîntul, știința și arta au cunoscut și cunosc o permanentă înflorire — a firminduse ca factor de seamă în edificarea societății socialiste, în făurirea omului nou, stăpîn pe destinele sale. Crește continuu nivelul de trai material și cultural al întregului popor.

Știm că toate aceste realizări au cerut mari eforturi — cîteodată chiar sacrificii, dar ele nu au fost zadarnice; am reușit să transformăm în mod radical întreaga noastră societate. Ne amintim, de asemenea, că în această tumultuoasă activitate creatoare s-au săvîrșit și greșeli, am avut și lipsuri. A trebuit cîteodată să plătim scump pentru a învingă să construim noua orînduire. Fără îndoială că unele lipsuri și greșeli puteau fi evitate chiar în condițiile grele în care s-a desfășurat munca și lupta noastră. Ceea ce se impune este să tragem toate învățămintele din activitatea desfășurată în trecut, să evităm repetarea în viitor a unor asemenea greșeli. Acum, la această aniversare, putem spune că bilanțul activității din acești 25 de ani — și cu plusurile și cu minusurile sale — este un bilanț strălucit, cu care, pe drept cuvînt, întregul nostru popor se mîndrește.

Oamenii muncii întîmpină această sîrbătoare cu noi succese în vasta activitate creatoare pe care o desfășoară, cu elan nestăvîlit, în toate domeniile: ei s-au angajat cu toate forțele în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor planului pe 1970, ultimul an al cincinalului. Rezultatele obținute în primele două luni arată că există toate condițiile pentru realizarea și chiar depășirea prevederilor planului. Desigur, nu trebuie să uităm că ne aflăm la începutul anului, că este necesar să ne organizăm în continuare cît mai bine activitatea spre a asigura realizarea în cele mai bune condiții a tuturor prevederilor planului. O atenție deosebită se cere acordată realizării volumului sporit de investiții, prevăzut pentru acest an, intrării la timp în producție a noilor capacități; aceasta are o mare importanță atît pentru înfăptuirea planului în curs, cît și pentru buna desfășurare a activității în cincinalul următor. Sarcini însemnate stau în fața oamenilor muncii din agricultură chemați să asigure executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor de primăvară, îndeplinirea prevederilor privind sporirea producției agricole. Îndatoririle mari și de răspundere revin oamenilor de știință, lucrătorilor din învățămînt, din celelalte sectoare de activitate socială.

Înfăptuirea integrală a prevederilor planului cincinal 1966—1970 cere din partea tuturor oamenilor muncii, a întregului nostru popor eforturi sporite. Avem convingerea că toți cetățenii din patria noastră își vor consacra priceperea, capacitatea de creație îndeplinirii sarcinilor actualului plan cincinal. Dispunem de tot ce este necesar pentru realizarea cu succes a acestui obiectiv.

TOVARĂȘI,

După cum este cunoscut, partidul și guvernul au luat în ultimele luni o serie de măsuri pentru mai buna organizare a aparatului de stat. Transpunerea în viață a acestor măsuri — care au pus mai multă ordine în aparatul central al statului — este, în general, încheiată. Cu toate acestea, în activitatea unor organe continuă să se manifeste practici birocratice; se întocmește încă multă formulărie; se face încă înecarea muncii vii în vrafuri de dosare. Este necesar să trecem cu hotărîre la reducerea radicală a formularelor și referatelor, să schimbăm profund felul de muncă al aparatului de stat, trecînd de la îndrumarea prin circulare și instrucțiuni, la sprijin și îndrumare directă pe teren. Lupta împotriva birocratismului trebuie să devină o sarcină a tuturor comunistilor, a întregului nostru popor. Aceasta este o necesitate și o condiție pentru bunul mers al construcției socialismului.

În cursul acestui an trebuie să ducem pînă la capăt îndeplinirea hotărîrilor Conferinței Naționale și ale Congresului al X-lea al partidului cu privire la perfecționarea muncii de conducere și planificare a întregii activități sociale. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că realizarea acestor măsuri este vitală pentru bunul mers al societății noastre; sensul lor este creșterea răspunderii tuturor organismelor economice și sociale, sporierea independenței în luarea hotărîrilor la toate verigile sistemului nostru social. În același timp aceasta presupune perfecționarea planului central unic, a conducerii unitare a întregii activități sociale. De felul cum vom ști să îmbinăm în mod dialectic aceste două laturi ale centralismului democratic depinde în mod hotărîtor mersul înainte al societății noastre, făurirea societății comuniste.

Odată cu aplicarea acestor măsuri trebuie să acordăm mai multă atenție participării oamenilor muncii la conducerea vieții economice și sociale; aceasta este o cerință esențială a dezvoltării democrației noastre socialiste.

Doresc să mă refer acum la faptul că la 1 Martie a.c. s-a încheiat aplicarea în toate ramurile a Hotărîrii Comitetului Central și a guvernului privind majorarea salariilor și introducerea experimentală a noului sistem de salarizare. Începînd de la această dată, toți salariații din țara noastră beneficiază de salarii mărite. În anul 1970, oamenii muncii vor primi, ca urmare a majorării salariilor, un plus de peste 10,5 miliarde lei; la unele categorii sporul de salarii este superior celui avut în vedere inițial. Aceasta este o dovadă grăitoare a faptului că întreaga politică a partidului este consacrată ridicării nivelului de trai al poporului, că tot ce făurim în patria noastră este destinat bunăstării și fericirii omului. Va trebui să urmărim cum se aplică în viață măsurile stabilite și să trecem în a doua parte a anului, la elaborarea legii noului sistem de salarizare.

Doresc să mă adresez tuturor activiștilor de partid și de stat cu chemarea de a acorda o atenție permanentă rezolvării problemelor oamenilor muncii astfel ca, pe măsura dezvoltării bazei materiale și culturale a societății, viața fiecărui cetățean să fie tot mai bună. Să facem ca fiecare cetățean să înțeleagă faptul că bunăstarea sa depinde de bunăstarea tuturor, iar aceasta trebuie să se reflecte în ridicarea nivelului de trai material și spiritual al fiecărui cetățean al patriei noastre.

În acest sens se impune să acordăm mai multă atenție problemelor de etică și echitate socială. Revoluția socialistă a lichidat pentru totdeauna exploatarea omului de către om, a desființat proprietatea particulară capitalistă asupra mijloacelor de producție — acestea devenind fie bunuri ale întregului popor, fie bunuri comune ale cooperativilor. Clasa muncitoare s-a transformat în clasă conducătoare, în proprietar al mijloacelor de producție. În această dublă calitate, de proprietar și producător, clasa muncitoare, toți oamenii muncii poartă răspunderea pentru dezvoltarea în ritm rapid a bazei materiale a socialismului, pentru buna organizare a producției și a muncii.

De asemenea, socialismul a lichidat vechea repartitie capitalistă, prin care un mic grup de exploatare își însușeau cea mai mare parte a venitului național — și a introdus principiul nou, socialist, de repartitie conform căruia tot ce se produce în societate aparține celor ce muncesc. Astăzi, o parte din venitul național este folosită pentru dezvoltarea continuă a industriei, agriculturii, științei, învățămîntului și culturii, iar o altă parte, cea mai mare, este destinată fondului de consum al celor ce muncesc. Măsurile luate în ultimii ani, inclusiv noul sistem de salarizare, au drept scop să asigure aplicarea cît mai justă a principiului socialist, potrivit căruia fiecare cetățean este remunerat după cantitatea și calitatea muncii depuse. Nimeni, sub nici o formă, nu poate — și nu trebuie — să realizeze venituri fără să depună, în domeniul producției materiale sau spirituale, o muncă utilă societății noastre socialiste. Pe baza acestei realități a societății noastre socialiste, între oamenii muncii se stabilesc relații noi, de colaborare și ajutor reciproc. Între clasa muncitoare, țărînime,

intelectualitate și celelalte categorii de oameni ai muncii nu există raporturi antagoniste, ci o strînsă unitate de interese și o intensă colaborare în muncă și luptă pentru edificarea socialismului și comunismului. Pe măsura făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate și trecerii la comunism vor dispărea tot mai mult deosebiriile dintre oraș și sat, dintre munca materială și intelectuală, se va accelera procesul de apropiere între diferitele clase și categorii sociale, de omogenizare a societății; se va crea astfel societatea oamenilor muncii — societatea comunistă. Desigur, această transformare nu se va realiza spontan, peste noapte, ci printr-un îndelungat proces de dezvoltare a forțelor de producție, de perfecționare a relațiilor sociale, de ridicare a conștiinței, de înflorire a științei și culturii și, bineînțeles, pe baza unui nivel superior de bunăstare materială și spirituală.

Pormind de la aceste considerente cu privire la etica noastră, la echitatea și dreptatea socială, se impune să acționăm cu mai multă fermitate pentru afirmarea principiilor de viață socialistă. Nu este un secret pentru nimeni că și în țara noastră se mai întîlneau oameni care încălcau normele de etică și conviețuire socialistă, care obțineau venituri fără muncă, fură din averi obștesc, care manifestă nepăsare față de bunul public, care nu acționau pentru apărarea și dezvoltarea proprietății întregului popor.

Am ținut să mă refer cu acest prilej la această categorie de probleme, pentru că principiile eticii și echității sociale ne-au călăuzit întotdeauna, ne-au călăuzit și în perioada luptei pentru instaurarea puterii populare. Unul din elementele esențiale care au dinamizat masele în lupta revoluționară a fost năzuința fierbinte spre dreptate socială, spre instaurarea în viața societății a egalității între oameni, a principiilor moralei comuniste. Este necesar să facem totul pentru realizarea în practică a aspirațiilor și idealurilor pentru care au luptat comunistii, oamenii muncii, poporul, întotdeauna, așa cum a luptat și cu un sfert de secol în urmă. Este necesar ca organele și organizațiile de partid, cadrele care lucrează în aparatul economic și al administrației de stat, toți oamenii muncii să acționeze cu hotărîre și fermitate pentru combaterea tuturor fenomenelor negative din sfera relațiilor sociale, pentru afirmarea deplină a eticii comuniste, a echității și dreptății sociale. Se impune o atitudine combativă, hotărîtă, împotriva oricăror tendințe de căpătulă, indiferent din partea cui s-ar manifesta, pe seama societății noastre socialiste; încercarea de a folosi o anumită funcție sau muncă încredințată de societate pentru satisfacerea intereselor proprii este cu totul străină eticii orînduirii noastre noi, care cere fiecărei persoane cu o anumită răspundere în ierarhia socială, fiecărui membru al societății noastre să-și consacre eforturile intereselor colectivității, bunăstării generale a întregului popor. Trebuie adoptată, de asemenea, o atitudine intransigentă împotriva manifestărilor de favoritism, care împiedică promovarea în muncă a oamenilor după capacitatea și valoarea lor, recompensarea fiecărui cetățean după meritele în luptă pentru progresul societății socialiste. În actuala etapă de dezvoltare a societății socialiste în țara noastră, combaterea acestor mentalități retrograde, promovarea principiilor etice ale partidului, este o problemă de prim ordin; fără rezolvarea ei nu se poate concepe progresul socialismului, crearea condițiilor pentru trecerea spre comunism.

STIMAȚI TOVARĂȘI,

Instaurarea puterii populare la 6 Martie, victoria revoluției socialiste au dus la făurirea orînduirii noi, în care poporul muncitor a devenit stăpîn pe destinele sale. Pentru prima oară, oamenii muncii din țara noastră și-au cucerit dreptul de a participa nemijlocit la conducerea societății. S-au pus astfel bazele unei democrații de tip nou — democrația socialistă, în care puterea emană de la popor și este exercitată de către popor.

După cum se știe, în ultimul timp partidul și guvernul au luat o serie de măsuri în vederea creării unui cadru organizatoric mai propice participării oamenilor muncii la conducerea statului. Se cunoaște că atît în Constituție cît și în celelalte legi adoptate în ultimii ani se exprimă și se garantează înfăptuirea principiului de bază al democrației socialiste — participarea întregului popor la luarea deciziilor care privesc prezentul și viitorul țării. Partidul asigură ca cele mai importante legi să fie supuse dezbaterii maselor populare, ca întregul popor să fie consultat asupra problemelor de bază ale politicii interne și externe a României; el cere în același timp tuturor organelor de partid și de stat să se consfătuiască permanent cu oamenii muncii, să prezinte dări de seamă și să informeze masele asupra întregii lor activități.

Introducerea principiului muncii și conducerii colective în toate domeniile de activitate constituie, de asemenea, o manifestare esențială a democrației orînduirii noastre. O importanță deosebită are în acest sens activitatea comitetelor

(Continuare în pag. a III-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a II-a)

de direcție și de administrație — organe colective de conducere a întreprinderilor. Constituie din cei mai buni specialiști, delegații sindicatelor și din reprezentanți aleși direct de oamenii muncii, aceste organisme asigură, odată cu conducerea competență a activității întreprinderilor, o formă democratică de participare a celor ce muncesc — în calitate de proprietari și producători — la conducerea economică. Are, de asemenea, o mare importanță instituționalizarea adunărilor generale ale oamenilor muncii, ca formă superioară de participare a celor ce muncesc la activitatea de conducere a întreprinderilor.

Experiența de până acum demonstrează că măsurile luate pentru perfecționarea democrației economice corespund pe deplin stadiului actual de dezvoltare a societății noastre socialiste. Este necesar ca organele și organizațiile de partid, ministerele și celelalte organe centrale să acorde toată atenția activității organismelor de conducere colectivă a întreprinderilor, participării tot mai active a oamenilor muncii la activitatea de conducere a economiei.

Trebuie să fie tuturor limpede că tot ce se facește în țara noastră aparține întregului popor, deci și fiecărui cetățean în parte — și ca atare fiecare are datoria și interesul de a participa activ la dezvoltarea proprietății noastre socialiste.

Perfecționarea continuă a democrației socialiste, participarea tot mai largă a poporului la elaborarea și înlămurarea politicii noastre interne și externe constituie o parte înescutabilă a procesului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, de crearea a condițiilor pentru victoria comunismului.

STIMAȚI TOVARĂȘI,

În întreaga lor activitate, partidul și guvernul au pornit și pornesc de la premisa că între politica internă și cea internațională există o unitate dialectică. Noi considerăm că succesele obținute în făurirea socialismului în România, ridicarea bunăstării poporului nostru constituie un aport de preț la cauza socialismului și păcii, a colaborării și prieteniei între popoare. Pornim totodată de la faptul că dezvoltarea internă nu este posibilă — mai cu seamă în condițiile actuale ale revoluției tehnico-stiințifice — fără o largă colaborare cu țările socialiste, precum și cu celelalte state ale lumii, fără deosebire de orânduire socială.

Bazată pe aceste considerente România a dezvoltat și dezvoltă larg colaborarea cu toate țările socialiste. Așa cum am mai arătat și cu alte prilejuri, partidul și poporul nostru au prețuit și prețuiesc în mod deosebit prietenia și colaborarea cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, cu poezia Uniunii Sovietice. România își aduce contribuția activă la extinderea colaborării și cooperării economice

în cadrul C.A.E.R. — din care face parte — la intensificarea schimburilor economice cu toate țările socialiste; ea dezvoltă relațiile de colaborare, pe plan militar, cu țările care fac parte din Tratatul de la Varșovia, al cărui membru este, lărgeste colaborarea cu armatele tuturor țărilor socialiste, fiind gata oricând să-și aducă contribuția la salvagardarea intereselor socialismului și păcii, împotriva oricărui atac imperialist.

Este știut că între țările socialiste există azi divergențe și deosebiri de păreri; noi considerăm că nu trebuie să se facă nimic pentru adăncirea lor și că, dimpotrivă, trebuie acționat cu răbdare și perseverență pentru depășirea acestora. Restabilirea încrederii și colaborării dintre țările socialiste — pe baza principiilor marxist-leniniste și ale internaționalismului socialist, egalității în drepturi, respectului reciproc, suveranității și independenței naționale, întruajutorii tovarășești — constituie o necesitate imperioasă pentru triumful progresului în lume; aceasta corespunde intereselor tuturor popoarelor din țările socialiste, precum și cauzei generale a socialismului și păcii. Partidul nostru va face tot ce depinde de el pentru a contribui la întărirea unității țărilor socialiste, a prieteniei și colaborării dintre ele.

În același timp, acționând în spiritul principiilor coexistenței pașnice, țara noastră dezvoltă relațiile de colaborare cu toate țările. În condițiile uriașului progres științific și tehnic contemporan, când dezvoltarea economică-socială a tuturor națiunilor constituie un factor principal al întăririi păcii în lume, intensificarea colaborării dintre state este o cerință fundamentală a progresului.

Nu doresc să fac o expunere asupra situației internaționale. Mă voi referi pe scurt doar la câteva probleme.

Peste două luni vom sărbători 25 de ani de la victoria asupra Germaniei fasciste, iar în toamna acestui an se va aniversa împlinirea a tot atâția ani de la înființarea Organizației Națiunilor Unite. Deși a trecut un sfert de veac de la terminarea războiului mondial, în lume mai persistă încă numeroase probleme ne rezolvate. În Europa, de unde au pornit atât primul cit și cel de-al doilea război mondial, pacea nu a fost încă reglementată. În diferite părți ale lumii, războiul provoacă încă mari suferințe unor popoare; cursa înarmărilor a luat proporții uriașe, cheltuielile pentru înarmare depășind peste 200 miliarde dolari, ceea ce apasă greu asupra nivelului de trai al popoarelor. Armamentul nuclear, acumulat în cantități ce pot distruge de câteva ori omenirea, armamentul chimic și bacteriologic, precum și armamentul aerian, constituie o amenințare permanentă la adresa vieții popoarelor, a însăși civilizației pe planeta noastră. Este timpul ca toate popoarele, toate guvernele, toate oamenii politici să gândească cu cea mai mare răspundere la pericolul care amenință planeta noastră și să acționeze în mod cel mai ho-

tărît pentru a se pune capăt înarmărilor și în primul rând pentru distrugerea armamentului nuclear, chimic și bacteriologic. Trebuie înțeles că în condițiile tehnicii militare de azi nu există nici un mijloc de apărare cu adevărat eficace — nici chiar un sistem de rachetă antirachetă — care să poată salva omenirea de la distrugerile cauzate de un război atomic. Pînă nu este prea târziu, popoarele trebuie să-și ridice glasul pentru a impune realizarea dezarmării, și în primul rând a dezarmării nucleare. Există în lume forțe uriașe care, unindu-se eforturilor, pot zădărnici politica de război a imperialismului, pot asigura pacea în lume.

România consideră că lucrările Comitetului pentru dezarmare de la Geneva trebuie să fie orientate spre rezolvarea problemelor concrete ale dezarmării. Apreciem necesar ca la aceste lucrări să poată participa reprezentanți tuturor țărilor interesate, ca toate popoarele să-și poată exprima acolo punctul lor de vedere, contribuind la realizarea unor măsuri practice pe calea dezarmării.

O problemă deosebit de importantă pentru pacea în Europa și în întreaga lume o constituie înlăturarea securității europene. Considerăm că sint create premise pentru a se trece de la faza discuțiilor la pregătirea unei conferințe a statelor de pe continentul nostru. Așa cum am mai spus, țara noastră consideră că pregătirea conferinței nu trebuie să se facă de la bloc la bloc, sau de către un grup restrîns de state, ci cu participarea reprezentanților tuturor țărilor europene interesate. Numai astfel conferința va putea fi pregătită temeinic, corespunzător intereselor popoarelor, de preocupările noastre continente.

În ce privește războiul din Vietnam și încordarea din Orientul Mijlociu, este cunoscut punctul de vedere al țării noastre. Poporul român se pronunță pentru încetarea neînfrînată a războiului din Vietnam, pentru retragerea trupelor Statelor Unite ale Americii din Vietnamul de Sud, pentru curmarea oricărui amestec în treburile interne ale poporului vietnamez. Așa cum am mai spus nu o dată, ne îngrijorează în mod deosebit intensificarea acțiunilor militare din Orientul Mijlociu. Am depărbat și dezaprobăm bombardarea întreprinderilor civile și a populației de către Israel. Trebuie să se înțeleagă că intensificarea acțiunilor militare și a represaliilor, din orice parte ar veni acestea, nu contribuie la soluționarea conflictului, ci, dimpotrivă, îl agravează. Ne exprimăm speranța că pînă la urmă rațiunea va învinge, că vor înceta acțiunile militare în această zonă a lumii, trecîndu-se la măsuri concrete pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967, pentru restabilirea păcii.

Partidul și guvernul țării noastre apreciază că în condițiile complicate ale situației internaționale actuale, fiecare stat, fiecare popor — mare sau mic — trebuie să-și aducă contribuția la cauza păcii și prieteniei între popoare. Este necesar ca în rezolvarea problemelor

litigioase, în dezvoltarea relațiilor dintre state să se pornească de la principiile care se impun tot mai mult ca singurele valabile în viața internațională contemporană: respectul independenței și suveranității naționale, egalitatea în drepturi, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc, respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur destinele sale, așa cum dorește. România, conștientă de răspunderile sale naționale și internaționale, este hotărâtă să militeze pentru afirmarea acestor principii în relațiile dintre toate statele, fără nici o stîrbire, să-și aducă și în viitor contribuția activă la dezvoltarea colaborării între popoare, la instaurarea păcii în lume.

STIMAȚI TOVARĂȘI,

Sărbătorind astăzi împlinirea a 25 de ani de la instaurarea guvernului dr. Pentru Groza, trecem în revistă un drum luminos de muncă, de lupte și de victorii. Poporul nostru privește cu profundă satisfacție tot ceea ce a făcut în acest sfert de secol, cu minile și cu mintea sa, prin eforturile sale neobosite: edificarea unei societăți noi, a unei lumi și vieți noi. Toate acestea constituie o strălucită dovadă a minunatei sale capacități de creație, a atașamentului său față de cauza socialismului, a încrederii lui nestrămutate în politica marxist-leninistă a partidului.

La sărbătorirea acestui important eveniment din istoria națiunii noastre, cel mai înalt omagiu pe care-l putem aduce partidului, poporului român, liber și independent, este angajamentul de a munci și lupta cu mai mult elan pentru înflorirea patriei, pentru bunăstarea și fericirea celor ce muncesc, pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate pe pămîntul României.

O datorie de onoare pe care partidul și poporul nostru și-o îndepărtăm cu cînte este intensificarea eforturilor pentru triumful prieteniei între țările socialiste, pentru unitatea mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pentru victoria cauzei socialismului și păcii în lume.

Trăiască Partidul Comunist Român — conducătorul încercat al poporului pe drumul socialismului și comunismului;

Trăiască minunatul nostru popor, trăiască scumpa noastră patrie — România Socialistă!

Să se întărească unitatea țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești, a întregii mișcări antimonopoliste!

Trăiască pacea și prietenia între popoare!

Cuvîntarea secretarului general al partidului, subliniată în repetate rânduri cu aplauze prelungite, s-a încheiat într-o atmosferă de înaltă însuflețire. Răsună puternice urale. Întreaga asistență, în sală și în Piața Palatului, aclamă cu entuziasm, ovacionează cu căldură pentru Partidul Comunist Român și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru progresul și prosperitatea României socialiste.

Peste 100 fotografii pe diferite teme au fost realizate de membrii cercului foto al Casei pionierilor din Sibiu, pentru a fi prezentate într-o expoziție în cinstea zilei de 8 Martie. Iată-le ajunse în faza de selecție.

Foto: FRED NUSS

Epopoea luminii

Părem alt de convingeri de fapt, că tot ce se numește electricitate caracterizează în mod exclusiv epoca noastră, înclt — în ciuda dezabuzantului, nimic nu sub soare, de care ne amintim cînd și cînd — descoperim cu stupefacție că această noțiune era deja cunoscută străbunilor noștri. Ideea de vîmelnic și paradoxal se naște din amploarea utilităților sale de azi față de ieri.

Omul modern mai poate concepe ceva fără energie electrică? Am ajuns în stadiul în care toate micurile cotidiene sînt dependente de el. Înclt pînă a o subjugat intereselor noastre, pînă a o avea la dispoziție, trebuie străbătută o cale destul de lungă. Banul buton ce-nlocuiește magulic cuvîntul din basme, e la îndemîna oricui. Dar oare s-a întrebă cineva?

Cui se datorează aceste posibilități? Ce forță omenească ține în frîu totul? Desigur că, vag, fiecare își imaginează o centrală termică, sau o hidrocentrală ce constituie locașul unde se naște această forță. Mai departe însă...

Lund contact cu colectivul întreprinderii Electromontaj din Sibiu, ce aparține de Trusul electromontaj București, mi-am dat seama că ceea ce caracterizează este vigoare, inventivitate. Nici n-ar putea fi altfel. Din cele relatate de Eugen Popescu, inginerul șef adjunct al întreprinderii, reiese că nimic nu-i oprește pe membrii acestui colectiv — nici altitudinea reliefului, nici altitudinea tensiunii. Cel a căror activitate constă în montarea de linii și stații electrice de transformare și conexiuni de înaltă și foarte înaltă tensiune, cel care brăzdează țara în lung și-n lat, constituie generatorul tuturor resurselor de lumină și energie. Datorită lui reușim să avem la dispoziție, printre altele, o simplă apăsare pe buton, toate mijloacele audio-video po-

sibile, să punem în mișcare coloșii de fier, să topim oțelul, să stăpînim natura.

Fără să vreau, poate și datorită prieteniei oferite de contactul cu speciul acestei munci, mi-am adus aminte de fostele lămpi cu petrol ce fumegau odată, în încăperile în care s-au născut părinții noștri. Lingă ele, insistînd în descifrarea primelor tăine ale abecedarului, cîți nu se-nclăzeau în iernile friguroase? Am descins aici, în mijlocul acestor dăltori de lumină — poate și atres de aminti-

constructive noi ce se aplică la vîmelnic de fier, să topim oțelul, să stăpînim natura. Fără să vreau, poate și datorită prieteniei oferite de contactul cu speciul acestei munci, mi-am adus aminte de fostele lămpi cu petrol ce fumegau odată, în încăperile în care s-au născut părinții noștri. Lingă ele, insistînd în descifrarea primelor tăine ale abecedarului, cîți nu se-nclăzeau în iernile friguroase? Am descins aici, în mijlocul acestor dăltori de lumină — poate și atres de aminti-

Ca ei sînt mulți. Feptele lor — ale acestor oameni pentru care dăruirea de sine se ridică la rang de onoare — reprezintă cea mai elocventă dimensiune a realității cu care ne coplesesc astăzi întreprinderile Electromontaj din Sibiu.

V. BARBU

Grandioasa manifestație a oamenilor muncii din Capitală

(Urmare din pag. I)

mitetului municipal București al P.C.R.

Primit cu îndelungi ovai, cu urale, la cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

În aceste momente, ampla expunere a secretarului general al partidului este ascultată cu profund interes de cei prezenți în sală, de cei peste o sută de mii de cetățeni aflați în piață, de milioane de cetățeni din întreaga țară. Întreaga națiune aduce astfel un vibrant omagiu luptelor revoluționare din anii 1944—1945. În repetate rânduri cei prezenți în sală și în Piața Palatului au subliniat cu puternice aplauze și ovai expunerea secretarului general al Partidului Comunist Român. Ultimele urări „Trăiască Partidul Comunist Român — conducătorul încercat al poporului pe drumul socialismului și comunismului”, „Trăiască minunatul nostru popor, trăiască scumpa noastră patrie România Socialistă”, „Să se întărească unitatea țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești, a întregii mișcări antimonopoliste”, „Trăiască pacea și prietenia între popoare”, cu care tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a încheiat expunerea sînt întărite de puternice și îndelungi aplauze, urale și ovai.

Această uriașă demonstrație care unește aici în Piața Palatului atenția întregii țări, este o replică triumfală peste cele două decenii și jumătate care au trecut de la marile acțiuni ce au culminat cu instaurarea

guvernului democrat-revoluționar în martie 1945. Din inimile celor aflați în marea piață, ca și ale celor din întreaga țară, se înalță fierbinte dragostea spre acela care este forța motrice a tuturor luptelor noastre — Partidul Comunist Român. El este acela care, îndeplinindu-și marea lor istoric, călăuzind de învătura marxist-leninistă, a aplicat creator legăturile generale ale dezvoltării societății în condițiile concrete ale României, s-a identificat pe de-a-ntregul cu interesele și gloriile poporului, dinde-le glas și săpînd în granit calea înfrînturii lor.

Ovațiile elocvent, minime în șir, preamăresc nu numai un act istoric deshicizator de drumuri, dar mai ales înfrînturii care au adevărit și adevăresc zi de zi marea lor al comuniștilor, al partidului lor.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat își apoi în balcoanele Palatului Republicii pentru a răspunde aclamațiilor multumii din piață, calde manifestări de dragoste, de devotament neîmămurit față de partid și guvern. Ovații și urale puternice se răsună în ecouri ce răzbat din nou înima Capitalei. Ca flori roșii deasupra multumii se zăresc pancarte pe care se află înscrise lozinci scumpe fiecăruia dintre noi: „Trăiască Partidul Comunist Român”, „Ceaușescu — P.C.R.”, „Sub steagul marxism-leninismului înainte spre noi victorii în construirea societății socialiste multilaterale dezvoltate”. Se scandează îndelung „Ceaușescu — P.C.R.”, „Comitet Central iubit, împreună-ți facem zid”, „Fericirea tuturor — țelul comuniștilor”.

Conducătorii de partid și de stat răspund prin semne prietenești aclamațiilor entuziaste ale multumii.

Adresîndu-se celor de față, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus:

Dragi tovarăși, cetățeni ai Capitalei,

Doresc să vă mulțumesc, în numele Comitetului nostru Central, că ați luat parte la această mare sărbătoare a victoriei de acum 25 de ani. Așa cum ați răspuns la chemarea partidului în lumile din toamna lui 1944 și iarna lui 1945, așa cum ați știut, chiar în această piață, să înfrunțați gloanțele și să obțineți victoria, tot așa sîntem siguri, că sub conducerea partidului comunist vom face să triumfe comunismul în România, vom asigura o viață demnă, fericită pentru întregul nostru popor.

Manifestația dumneavoastră, cele care au avut loc în întreaga țară, sînt o dovadă elocventă a unității de nezdruclantă a întregului nostru popor, fără deosebire de naționalitate, în jurul Partidului Comunist Român, sint o dovadă a hotărîrii sale de a înfrunța neabătut politica internă și externă a partidului, politică ce corespunde pe deplin năzuințelor națiunii noastre socialiste, cauzei socialismului și păcii în lume.

Doresc încă o dată să vă exprim cele mai vii mulțumiri și să vă urez, în numele conducătorii de partid și de stat, dumneavoastră, tuturor cetățenilor Capitalei, tuturor cetățenilor patriei noastre, noi și noi succese în munca pentru edificarea socialismului în România. Vă do-

resc multă sănătate, multă fericire.

Uriașă masă de oameni aclamă pe secretarul general al partidului, vasta piață și străzile care converg spre ea, devenind o mare care freamată. Se ovacionează minute în șir pentru partid, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această mare manifestare populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înfrunța sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se întorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multumii. Din culoarul viu de oameni prin care tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat pășesc, se întind minii prietenoase care flutură buchețe de flori, stegulețe, eșarfe. Asistăm la o emoționantă imagine a indestructibilei coeziuni statornică între partid și popor, la unității morale-politice a întregii națiuni în jurul partidului, a dragostei profunde de care Partidul Comunist Român se bucură în rîndul maselor, care văd în el, în conducerea sa chemărea mersului neabătut al României socialiste spre cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației.

(Agerpres)

Brașov 6. — De la trimisii speciali Agerpres — Th. Mateescu și Tr. Călinescu.

Vineri seara, pe scena Teatrului dramatic din Brașov, au apărut ultimii 10 participanți la Concursul internațional de muzică ușoară — „Cerbul de aur”.

Reprezentanta Olandei, Therese Steinmetz, despre care revista de specialitate „Salut Les Copains”, scria recent că „sute de se apropie de telespectator și să-l cucerească din prima clipă”, s-a prezentat în concursul de la Brașov cu melodia românească „O fată mă găsești, dar o prietenă nu” de H. Mălineanu și cu slagărul internațional „Știu că ești tu”. A doua concurentă, Birthe Cjaer, din Danemarca, a interpretat compoziția lui Florentin Delmar, „Viața e prietenă mea” și piesa „Cîntînd și dansînd” — melodie de succes care în aceste zile este cotată în fruntea clasamentelor daneze de muzică ușoară. Din nou cîntecul „Nici-o lacrimă”, de Ion Cristinoiu, a răsunat pe scena Festivalului, de această dată, în interpretarea originală a solistei Ildiko Monyok, din R.P. Ungară. Ea a prezentat apoi melodia compozitorului Ferenc Darvas „O lume dispărută”. Cunoscută pe numeroase scene din Europa și America, Lize Marke, din Belgia, a venit la Brașov cu melodia „Cîntecul vîntului” de Al. Mandy și „Ascultă vîntul” de Cliques-Poppe, pe care le-a prezentat în concurs într-o manieră proprie. Italianul Meu Cristiani a adus în competiție „Tangoul de demult”, de Gherase Demdino și compoziția „Scrisorile tale”, de Martini și Natli. Concurenta suedeză Lily Berglund, care de șase ani se bucură de mare popularitate în programele televiziunii din Stock-

În cea de-a patra zi a concursului și festivalului

holm, a prezentat melodia „Serenada tinerilor” de George Grigoriu și cîntecul „Acum bate vîntul peste munți”, de Jules Sylvain. Cel de al treilea reprezentant al țării noastre, solista Angela Similea, distinsă cu o mențiune la Concursul de creație și interpretare la Mamaia — 1969, cunoscută din spectacolele de vară, tîntă ale televiziunii a dat o originală interpretare melodiilor „Marea cîntă” de Paul Urmuzescu și „După noapte vine zi” de Al. Girovanu. Cîntărețul Michael Hansen, din R.D. Germană a ales pentru evoluția sa melodia lui H. Mălineanu „O fată mă găsești, dar o prietenă nu” și compoziția germană „Știu doar”. Trismisul televiziunii irlandeze, Joe Dolan, popular cîntăreț pe scenele din Marea Britanie, a interpretat piesa muzicală „Pentru nimic în lume”, de Mișu Iancu și slagărul „Fă-mi o insulă”, de Mike Hammond. Con-

cursul a fost încheiat de interpreta turcă Esin Afşar, care a făcut să răsună pe scena „Cerbului de aur” melodia „Of inimioară”, de Edmond Deda și „Pentru că te-am iubit” de Muammer Sun.

Recitalurile serii au fost susținute de cîntăretele Eva Demarczyk, — Polonia, și Marie Laforet — Franța. Sinceritatea interpretărilor, abordarea cu aceeași ușurință a șansonetei și a blues-ului, rock-ului sau a tangoului, stilului swing, care au condus-o pe Eva Demarczyk, pe multe scene ale lumii, au fost din plin dezvoltate și pe scena Festivalului de la Brașov.

Cîntăreala cu „ochii de aur”, Marie Laforet, cunoscută și ca remarcabilă actriță de cinema, a sedus publicul cu acea rară poezie a cîntecului autentic, interpretînd fără retoricism melodii ce îmbină perfect ritmul cu melancolia.

Luni seara, la Teatrul de stat

„...Escu” de Tudor Mușatescu

foarte numeroasă, din care fac parte actorii Mircea Hindoreanu, Costel Rădulescu — artist emerit, Nicu Niculescu, Teodor Portărescu, Viorel Branea, Ovidiu Stoichită, Maria Magda, Stelina Stoicovici, Angela Costache, Puica Ste-

rian, Paul Mocanu, Gega Stănescu, Gerăldina Basarab, Vasile Bojescu, Eugenia Giurgiu-Papalini, Marcel Mirea și Mircea Birlea.

Premiera are loc luni seara, începînd cu ora 19.30.

actualitatea internațională

JAPONIA. Orașul Olimpiadei de iarnă din 1972, Sapporo, situat în partea de nord a Japoniei, are o populație de 930 000 de locuitori. Orașul a fost construit acum 100 de ani, imitând ca arhitectură orașul Kyoto. Aici, se desfășoară în fiecare an Festivalul Zăpezii. În acest an s-au abordat cu precădere teme pentru „Pace”, legende, povești etc. În fotografie: Imagine din orașul Sapporo

Din presa străină

O manieră „originală” de a câștiga alegerile

Pentru prima dată de la proclamarea independenței statului Lesotho — 4 octombrie 1966 — adunarea legislativă a acestui oraș a fost reînnoită la 27 ianuarie. În acest scop, peste 40 000 de alegători s-au îndreptat spre urne pentru a-și alege pe cei 60 de deputați.

Cu două zile mai târziu, ei aflau însă că deplasarea a fost inutilă. Înainte ca rezultatul scrutinului să fi fost cunoscut, primul ministru, Leabua Jonathan, a anunțat că alegerile au fost anulate și constituția suspendată, hotărând decretarea stării de urgență pe întreg teritoriul țării. Aceasta veritabilă lovitură de stat urma să fie desăvârșită prin arestarea a 17 membri ai Partidului Congresului, principală organizație opoziționistă, printre care și liderul acestuia, Ntsu Mokehele.

Situația confuză, care continuă să domnească în fostul protectorat britanic Basutoland, nu permite încă o clarificare a ultimelor evenimente. Citeva ore după închiderea scrutinului, șeful opoziției anunța victoria partidului său. Conform aparențelor, Partidul național al primului ministru nu ar fi obținut decât 23 de mandate din totalul de 60 al Adunării Legislative, devenind în acest mod, minoritar și nemaiputând să formeze noul guvern. Atunci, primul ministru pare să fi hotărât acea lovitură de forță, deși, înaintea alegerilor,

Declarația senatorului E. Muskie

Washington 6 (Agerpres). — Senatorul democrat Edmund Muskie a declarat la Clubul național al presei că „politică de vietnamizare poate fi doar o formulă pentru perpetuarea războiului din Vietnam”. Această politică, a adăugat el, „este în esență o strategie pentru continuarea luptelor care nu poate aduce pacea în Vietnam și nu poate avea ca rezultat retragerea trupelor americane”. „Ironia crudă a vietnamizării războiului constă în aceea că chiar în cazul în care reușește ca strategie militară, ea reușește doar în a perpetua uciderea vietnamezilor de vietnamezi... și procedind astfel, perpetuează amestecul american în război”, a arătat Muskie.

Postul candidat al Partidului democrat pentru postul de vicepreședinte în alegerile din 1968 a declarat că, după părerea sa, încetarea amestecului american în Vietnam poate interveni doar printr-un acord negociat, și a cerut președintelui S.U.A. să numească un diplomat de frunte în postul de conducător al delegației americane la conferința de la Paris, post rămas vacant după demisia lui Henry Cabot Lodge.

„Cartea Albă” în problema apărării — aprobată de Camera Comunelor

Londra 6 (Agerpres). — După două zile de aprinse dezbateri, Camera Comunelor a aprobat joi seara, cu o majoritate de numai 21

de voturi, Cartea Albă anuală în problemele apărării prezentată de guvernul laburist în urmă cu 15 zile. Documentul stabilește cheltuielile militare ale Marii Britanii pe exercițiul financiar 1970-1971. Slaba majoritate cu care a fost adoptată Cartea Albă se datorează abținerii a 40 de deputați laburiști.

În cursul dezbaterilor, aripa de stînga a Partidului laburist a criticat sever politica guvernului față de N.A.T.O. și strategia sa nucleară. Anterior, Camera Comunelor respinsese cu o majoritate de 58 de voturi o moțiune de cenzură prezentată de opoziția conservatoare, care critica politica militară guvernamentală.

Dominate de pasiuni preelectorale, dezbaterile au purtat amprenta unei pronunțate dispute între guvern și opoziția conservatoare. Edward Heath, liderul conservatorilor, a lansat un virulent atac personal împotriva ministrului apărării, Denis Healey, acuzându-l de denaturarea adevărului și utilizarea cifrelor în scopuri electorale. În ceea ce privește bazele britanice de la est de Suez, Edward Heath a reînnoit angajamentul partidului său de a menține și după 1971 o „modestă” prezență militară engleză în Malaysia, Singapore și în Golful Persic, în ipoteza revenirii la putere a conservatorilor.

În așteptarea eclipsei solare...

CIUDAD DE MEXICO 6 (Agerpres). — Zecile de radio-telescoape și spectrografe care valorează milioane de dolari contrastează flagrant cu umilele case ale indigenilor din Michuatlan, mica localitate din Mexicul de Sud, spre care se îndreaptă în ultimele zile echipe de cercetători din 14 țări pentru a studia eclipsa totală de soare care va avea loc astăzi. După ultimele date, 282 de astronomi trăiesc deja în campinguri împrăștiate în jurul acestei localități, așteptând cu înfrigurare cele 204 de secunde, în timpul cărora Luna va acoperi discul solar, iar noaptea va cobori în plină zi pe aceste meleaguri.

„Jeune Afrique”

ÎN APOI LA PARIS

lațiilor franco-americane, concretizată, pe de o parte, într-o adaptare mai atentă a politicii și strategiei celor două țări, și, pe de altă parte, în dorința de a nu dramatiza disputele dintre ele. Trebuie recunoscut că, cel puțin la nivel guvernamental, acest obiectiv a fost atins (deși anumite manifestări ostile și confruntări publice,

ce-i drept puțin reprezentative, au intenționat să dea impresia că nu și la nivelul populației). Se mai citează, într-o ordine de idei similară, importanța contactului personal dintre cei doi președinți, care nu au avut până acum prilejul să se cunoască și despre care se spune că ar dispune de o mare doză de afinitate. Întîlnirile lor au inaugurat un sistem de legături care poate avea efecte considerabile asupra gradului de înțelegere reciprocă.

Precum se vede, satisfacția manifestată la Paris și Washington se întemeiază mai mult pe factori

Consiliul Ministerial al Pieței comune

Bruxelles 6 (Agerpres). — Începînd de vineri, timp de două zile, în capitala belgiană se desfășoară un nou Consiliu Ministerial al Pieței comune. Pe ordinea de zi a reuniunii figurează pregătirea tratativelor de aderare a țărilor candidate, viitoarele atribuții ale Parlamentului european și elaborarea definitivă a noului regulament de finanțare a C.E.E.

Observatorii politici apreciază că între miniștrii de externe ai „celor șase” vor apare numeroase divergențe în legătură cu stabilirea unei poziții comune în viitoarele negocieri privind lărgirea comunității. Divergențele, se menționează în cercurile din Bruxelles, privesc mai ales perioada de tranziție ce ar putea fi acordată țărilor candidate (Anglia, Irlanda, Norvegia și Danemarca). Între „cel șase” există puncte de vedere diferite referitoare la natura și durata perioadei de tranziție, precum și cu implicațiile pe care le va avea lărgirea C.E.E. asupra instituțiilor comunitare. Potrivit Franței și Comisiei C.E.E., perioada de tranziție n-ar trebui să fie decât un „răgaz de adaptare”, care să permită acomodarea

țărilor candidate la regimul comunitar. În opinia celorlalte state membre, perioada de tranziție nu ar avea decât „în principiu” un rol de adaptare, în anumite cazuri putîndu-se acorda derogări.

Cit privește durata acestei perioade, toți sînt de părere că ea trebuie să fie cât mai scurtă cu putință, dar atît Franța, cît și Comisia C.E.E. subliniază necesitatea unei „stricte limitări în timp”. Dimpotrivă, alți membri nu exclud eventualitatea prelungirii ei, dacă situația ar cere-o.

În fine, un alt aspect este acela de a se ști dacă noii membri vor putea avea, în perioada de tranziție, aceleași drepturi cu statele fondatoare. În timp ce majoritatea guvernelor răspund afirmativ, Franța apreciază că drepturile noilor veniți vor trebui să depindă de natura și durata perioadei de tranziție.

Ministrii de externe vor examina, de asemenea, chestiunile instituționale pe care le ridică eventuala lărgire a Pieței comune, ca, de pildă, numărul membrilor Comisiei C.E.E., modalitățile de vot în Consiliul Ministerial etc.

Comisia O.N.U. pentru drepturile omului a cerut tuturor statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite să aplice imediat rezoluțiile adoptate de Adunarea Generală și să adopte măsuri legislative pentru lichidarea urgentă și definitivă a nazismului. Cu 20 de voturi pentru, 2 împotriva și 9 abțineri, Comisia a adoptat o altă rezoluție prin care se cere tuturor statelor și organizațiilor specializate ale O.N.U. să ia măsuri pentru descoperirea persoanelor care au înfăptuit crime de război și să le predea autorităților țărilor unde aceste crime au fost comise.

Documentul condamnă, de asemenea, crimele de război și crimele împotriva umanității

niți în apele acestui golf. El a adăugat că, atît timp cît Canada nu a stabilit încă limitele zonelor de pescuit de-a lungul coastelor orientale, aceste nave nu pot fi însă obligate să părăsească apele Golfului Saint Laurent.

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, U Thant, și-a exprimat profunda satisfacție în legătură cu intrarea în vigoare a Tratatului de neproliferare a armelor nucleare, adoptat de Adunarea Generală a O.N.U. în luna iunie 1968. Acest Tratat, a subliniat U Thant, reprezintă unul dintre cele mai importante acorduri internaționale în domeniul dezarmării, de la începutul erei nucleare, care

COORDONATE UNIVERSALE

„care sînt comise în prezent în cadrul războaielor de agresiune și al politicii rasiste, de apartheid și colonialiste a anumitor țări” și cere ca vinovații să fie pedepsiți.

Cotidienele saigoneze au decis să boicoteze informațiile difuzate de administrația Thieu, precum și conferințele de presă ale reprezentanților acestora, în semn de protest față de hotărîrea „guvernului” de la Saigon de a majora prețul hirtiei. Ziarele care apar în capitala sud-vietnameză au anunțat că boicotul va dura atît timp cît administrația saigoneză nu va revoca hotărîrea amintită.

Răspunzînd unor interpellări în Camera Comunelor, ministrul canadian al silviculturii și pescuitului, Jack Davis, a declarat că guvernul său a făcut cunoscut ambasadorilor Franței, Spaniei, Portugaliei, Norvegiei și Danemarcei că prezența navelor de pescuit aparținînd acestor state în apele Golfului Saint Laurent este indezirabilă. Am informat și pe ofițerii de pe navele respective, a subliniat Jack Davis, că nu sînt bineve-

servește promovării utilizării în scopuri pasnice a energiei nucleare și colaborării internaționale în acest domeniu. Secretarul general al O.N.U. a relevat, totodată, că Tratatul de neproliferare a armelor nucleare nu este decât o etapă pe calea dezarmării. El a amintit faptul că puterile nucleare, care au ratificat tratatul, au acceptat să continue negocierile în vederea limitării cursului înarmării nucleare, exprimîndu-și totodată dorința ca tratatul să capete caracter universal.

În ultimele 24 de ore, forțele patriotice din Vietnamul de sud au lansat un puternic atac asupra unei tabere a pușcărilor marinei americane, amplasată la 11 kilometri nord-est de orașul Quang Ngai. Totodată, au fost semnalate ciocniri între unități ale trupelor americano-saigoneze și detașamentele patrioților în provincia Tay Ninh.

În cursul nopții de joi spre vineri, bombardierele americane „B-52” au efectuat noi raiduri în provincia Kontum, în împrejurimile taberei speciale a forțelor S.U.A. de la Ben Het.

gaullistă și ceva mai multă solidaritate atlantică”. Dimpotrivă, alți comentatori francezi vîd în călătoria președintelui expresia unor modificări substanțiale în orientarea politicii Franței, ba chiar un fel de „drum la Canossa în numele reconversiei gaullismului”. Dacă adevărul poate fi descifrat cu oarecare precizie, el se află probabil între aceste două viziuni extreme.

Franța președintelui Pompidou păstrează unele elemente fundamentale ale politicii elaborate de generalul de Gaulle, în primul rînd principiul intangibil al independenței naționale și al rolului de sine stătător al țării, dar modelează sau renunță la unele dintre celelalte (poziția în domeniul monetar, atitudinea față de investițiile de capital american etc.). Nu trebuie totodată pierdută din vedere că și America președintelui Nixon a consimțit să acorde o anumită înțelegere rolului specific pe care Franța dorește să și-l asume în lume.

Noul climat este rezultatul deci al unui complex de evoluții și împrejurări specifice. Alte evoluții și împrejurări s-ar putea concretiza într-un rezultat diferit.

N. RATES

azi...

azi...

TIMPUL

Vreme călduroasă cu cerul variabil, temporar noros. Vor cădea precipitații slabe sub formă de ploaie. Vîntul va sufla pînă la tare, din sectorul sud-estic. Minimele vor fi cuprinse între plus 2 și 5 grade, iar maximele vor oscila între 8 și 11 grade.

CINEMA

SIBIU: PACEA: Cînd se arată cuveaua (orele 9,00; 11,30; 14,00; 16,30; 19,00; 21,00); ARTA: Reconstruirea (orele 9,30; 11,45; 14,00; 16,15; 18,30; 20,45); TÎNERETULUI: Mărturia (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); 7 NOIEMBRIE: Familia noastră trăznită (orele 10,00; 14,00; 16,00; 18,00; 20,00); INDEPENDENȚA: Sezon mort, seriile 1 și II (orele 10,30; 17,15; 20,00).

MEDIAȘ: PROGRESUL: Păcatul dragostei (orele 9,00; 11,15; 14,00; 16,30; 19,00; 21,15); TÎNERETULUI: Prieten fără grai (orele 10,00; 16,30; 18,30; 20,30); UNIREA: Crimă în stil personal (orele 10,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

CISNĂDIE: POPULAR: Războiul domnilor (orele 11,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

AGNITA: 8 MAI: O chestiune de onoare (orele 10,00; 16,00; 18,00 și 20,00). **DUMBRĂVENI:** 7 NOIEMBRIE: A trăi pentru a trăi (orele 18,00 și 20,00). **BAZNA-BĂI:** Omul cu ordin de repartitie (orele 17,00 și 19,00). **OCNA SIBIULUI:** Ab, acest tînet (orele 17,00 și 19,00). **APOLDU DE SUS:** 23 AUGUST: Paradisul îndrăgostiților (orele 17,00 și 19,00).

TELEVIZIUNE

17,00 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană. 18,05 Chela orașului. Emisiune-concurs pentru tînet, 19,00 Telegazeta de seară. 19,20 Reflector. 19,35 Brîncuși — O expoziție retrospectivă. 19,40 Cîntece patriotice. 20,00 Concursul și Festivalul internațional de muzică ușoară Brașov — România 1970. — Hora staccato de Grigoraș Dinicu, într-o nouă prelucrare orchestrală de Sile Dinicu. — Recitaluri: Mihaela Mihal. Eva Pilarova (Cehoslovacia). Anda Călugăreanu. Claude Nougaro (Franța). În pauză: Reportajele Festivalului. Telegazeta de noapte. 23,00 Telesport și Campionatul mondial de handbal masculin.

Aeroportul Sibiu

recrutează piloți și mecanici de avion pentru întreprinderea de aviație utilitară. Informații suplimentare se pot obține la aeroport — serviciul personal, telefon 1 32 86.

LEGUME ȘI FRUCTE DESHIDRATATE

SÎNT UȘOR DE PREPARAT ȘI AU ACELAȘI CONȚINUT DE VITAMINE CA ȘI CELE PROASPETE

CONSUMAȚI
CASTRAVEȚI, GOGONELE
ȘI VARZĂ MURATĂ, CONSERVATE DUPĂ
CELE MAI ÎNAINȚATE METODE DE TEHNICE
TOATE ACESTE LEGUME
PRODUSE SE GĂSESC LA UNITĂȚILE ȘI FRUCTE

Cooperativa „Constructorul” Sibiu

recrutează muncitori necalificați, în vîrstă de 16—45 ani, cu școală generală, pentru calificare prin practică la locul de muncă pentru următoarele meserii:

— ZIDARI ROȘARI, TENCUITORI	8 luni
— ZUGRAVI-VOPȘITORI	7 luni
— DULGERI construcții generale	10 luni
— MOZAICARI	7 luni
— FAIANȚARI	7 luni

Pe durata calificării la locul de muncă se beneficiază de retribuții în condițiile H.C.M. 2165/1969.

După absolvirea acestor cursuri, cei reușiți vor primi documente de muncitori calificați în meseriile în care se califică.

Înscrierile și informațiile zilnice la sediul cooperativei din Calea Dumbrăvii nr. 153 serviciul personal-învățămînt între orele 7—15,30.

Autobaza Sibiu

angajează de urgență:
— MECANICI AUTO
— ȘOFERI CU CATEGORIA C—E.

MICA PUBLICITATE

Închiriez garaj, Sibiu str. Cocea nr. 4 parter. Informații telefon 7 24 85. Vînd dormitor stil Biedermayer, birou, 2 paturi, saltele, aparat radio „Opera”. Informații Sibiu, str. N. Teclu 11.